

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ СУСПІЛЬНИХ НАУК
Кафедра соціології та соціальної роботи

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Актуальні проблеми розвитку публічного управління та адміністрування» / «Actual Problems of the Development of Public Management and Administration»

Рівень вищої освіти	Третій (освітньо-науковий)
Галузь знань	D Бізнес адміністрування та право
Спеціальність	D4 Публічне управління та адміністрування
Освітня програма	Публічне управління та адміністрування
Статус дисципліни	Обов'язкова
Мова навчання	Українська

Робоча програма навчальної дисципліни «Актуальні проблеми розвитку публічного управління та адміністрування» / «Actual Problems of the Development of Public Management and Administration» для здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні: доктор філософії / Doctor Philosophy (Ph.D).

Розробник:

Токар Маріан Юрійович, доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри соціології та соціальної роботи

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні

Кафедри соціології та соціальної роботи

протокол № 12 від «30» серпня 2025 р.

Завідувач кафедри Дмитро АФАНАСЬЄВ

Схвалено науково-методичною комісією факультету суспільних наук

протокол № 10 від «30» серпня 2025 р.

Голова науково-методичної комісії Олена ПОПАДИЧ

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування Показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Очна (вечірня) форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 4	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 120	1-ий	1-ий
Кількість модулів – 2	Семестр:	
Тижневих годин для очної форми навчання: 4	2-ий	2-ий
аудиторних – самостійної роботи здобувача –	Лекції:	
	28	10
	Практичні (семінарські):	
	20	4
Вид підсумкового контролю: екзамен	Лабораторні:	
	-	-
Форма підсумкового контролю: усна	Самостійна робота:	
	72	106

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою навчальної дисципліни «Актуальні проблеми розвитку публічного управління та адміністрування» / «Actual Problems of the Development of Public Management and Administration» є сформулювати у здобувачів аспірантури системи знань, умінь та навичок щодо сучасних інноваційних підходів у публічному управлінні, адмініструванні; забезпечити розвиток фахової здатності до критичного аналізу й впровадження інноваційних технологій, інтерактивних методів та цифрових інструментів у професійній діяльності; виховати академічну доброчесність, комунікативну компетентність і готовність до професійної діяльності у національному та міжнародному просторі сфери публічного управління та адміністрування.

Орієнтація на формування у здобувачів вищої освіти системного бачення сучасних теоретичних і прикладних проблем розвитку публічного управління та адміністрування, здатності до наукового аналізу, критичного осмислення трансформацій управлінських процесів, а також розроблення інноваційних управлінських рішень у публічній сфері.

Завданнями навчальної дисципліни виступають:

1. Формування знань про сучасні публічно-управлінські інноваційні підходи, теорії, практики і технології (ознайомлення з новітніми методами організації навчального процесу; вивчення цифрових інструментів та інтерактивних форм навчання).
2. Засвоєння навичок професійної та академічної доброчесності, наукової і фахово-практичної етики (дотримання принципів авторського права, правил цитування та оформлення джерел у науково-дослідницьких матеріалах; виховання відповідальності та професійної етики в публічно-управлінській діяльності).
3. Розвиток наукової грамотності та критичного мислення (аналіз сучасних джерел у сфері публічного управління; критичне осмислення тематичних теорій і методологій; виявлення проблем і дискусійних питань у практиці організації публічного управління).
4. Опанування навичок роботи з інформаційними ресурсами та базами даних (використання міжнародних наукометричних платформ (Scopus, Web of Science тощо) для пошуку наукових та фахових джерел).
5. Розвиток комунікативної компетентності та навичок презентації (проведення дискусій та інтерактивних занять зі студентами; презентація результатів наукових досліджень у професійному середовищі; використання іноземної мови у викладацькій та науковій комунікації).
6. Формування інноваційності та лідерських якостей в управлінській діяльності (розробка та впровадження авторських науково-методичних рішень; ініціювання нових професійних практик; демонстрація соціально орієнтованої активності та професійної доброчесності).
7. Поглиблення знань сучасних теорій і концепцій публічного управління.

8. Уміння аналізувати глобальні та національні виклики розвитку публічного управління та адміністрування, досліджувати проблеми реформування публічної влади, децентралізації та публічного сервісу.
9. Формування навичок наукового аналізу управлінських процесів і політик, здатність до міждисциплінарних досліджень у сфері публічного управління.
10. Підготовка аспірантів до самостійної науково-дослідної та викладацької діяльності.

Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни сприяє формуванню для здобувачів ступеня вищої освіти: доктор філософії / Doctor Philosophy (Ph.D) таких компетентностей:

Інтегральна компетентність

ІК Здатність розв'язувати комплексні проблеми у сфері професійної діяльності, публічного управління та адміністрування, суспільними процесами і відносинами, у тому числі дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань і / або професійної практики.

Загальні компетентності:

ЗК-1. Володіння фундаментальними світоглядними знаннями, що сприяють формуванню загальної культури громадянина, культури управління й соціалізації особистості, її схильності до цивілізаційних етичних і моральних цінностей професійного розвитку.

ЗК-2. Володіння фундаментальними знаннями із освітньої та наукової складових підготовки, необхідних для професійного здійснення наукової діяльності й проведення власного наукового дослідження.

ЗК-3. Володіння методологіями наукової та освітньої діяльності, здатність швидко адаптуватися до змін і професійно застосовувати інноваційні освітні й наукові технології.

ЗК-4. Започаткування, планування, реалізація та коригування процесу ґрунтового наукового дослідження з дотриманням належної академічної доброчесності.

ЗК-5. Здатність до саморозвитку і самовдосконалення через уміле поєднання теоретичних та практичних способів діяльності, володіння навичками міжособистісної взаємодії, публічну комунікацію як з науковим середовищем, так і громадськістю та управліннями, у тому числі – компетентне володіння іноземними мовами.

ЗК-6. Ініціативність, розробка та реалізація мотиваційних і перспективних планів розвитку, інноваційних комплексних проєктів шляхом обміну досвідом та співпраці в регіональному, загально-державному та міжнародному середовищі.

ЗК-7. Здатність до виконання лідерських функцій у командній роботі та відповідальність за професійне зростання і прийняття публічно-управлінських рішень.

Фахові компетенції:

ФК-1. Здатність застосовувати соціально-філософські засади, понятійно-категоріальний апарат, новітні теорії, концепції, технології, методи публічного управління та адміністрування, необхідні для вироблення нових знань (ідей, концептів тощо) і розв'язання актуальних проблем у сфері публічного управління та адміністрування.

ФК-2. Здібність адекватно сприймати суспільні виклики, зріло мислити й демонструвати методологічні компетентності щодо аналітичного опрацювання інформації, систематизації даних, застосовування сучасних методів та інноваційнопрограмного забезпечення з метою проведення наукового дослідження й отримання успішних та об'єктивних результатів.

ФК-3. Здатність використовувати загальнонаукові та спеціальні методи наукових досліджень, що спрямовані на пізнання досліджуваних явищ і процесів, синтезу інституціональних засад публічного управління та адміністрування.

ФК-4. Здатність використовувати інноваційні підходи та міждисциплінарні методи при формуванні власної думки і прийнятті стратегічних рішень, обґрунтовувати самостійні висновки й пропозиції щодо системного вирішення проблем і завдань із управління державою, соціумом, регіональним чи іншим територіальним утворенням, інституціями держави і громадянського суспільства.

ФК-5. Спроможність відслідковувати логіку публічно-управлінських відносин, причинно-наслідкові зв'язки у сфері публічного управління, у тому числі між його різними рівнями, розробляти і застосовувати ресурсне забезпечення публічного управління та адміністрування.

ФК-6. Здатність до модернізації і вдосконалення системи публічного управління та адміністрування, його механізмів, технологій, інструментів на основі наукового прогнозування напрямів і перспектив розвитку сучасної цивілізації, інституцій та об'єктів управління.

ФК-7. Уміння науково обґрунтовувати пропозиції, рекомендації та програмні документи щодо забезпечення результативності й ефективності функціонування системи публічного управління та адміністрування, враховувати можливість коригування і / або модернізації публічноуправлінських відносин для цілей розвитку громадянського суспільства і держави, регіональних та інших територіальних утворень, різноманітних інституцій держави і громадянського суспільства.

ФК-8. Здатність визначати та аргументувати необхідність проектування систем публічного управління та адміністрування, запровадження модернізаційних, інституційних і організаційних змін у системі публічного управління та адміністрування на основі аналізу зовнішнього і внутрішнього середовища суб'єкта та об'єкта управління.

ФК-9. Здатність розробляти науково обґрунтовані напрями розвитку публічної служби й програми їх реалізації як інституту публічного управління та адміністрування, покликаної забезпечити реалізацію положень Конституції України, відповідних законодавчих та інших нормативно-

правових актів щодо впровадження цілей, завдань і функцій державотворення

ФК-10. Здатність організувати та здійснювати навчальний процес у вищій школі, координувати його відповідний супровід.

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми (третього освітньо-наукового рівня вищої освіти), вивчення навчальної дисципліни «**Актуальні проблеми розвитку публічного управління та адміністрування**» / «**Actual Problems of the Development of Public Management and Administration**» повинно забезпечити досягнення здобувачами ступеня вищої освіти: доктор філософії / Doctor Philosophy (Ph.D) таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
<p>Організовувати прикладну діяльність, роботу над науковими та іншими джерелами, виконувати незалежні оригінальні й придатні для опублікування дослідження у сфері публічного управління та адміністрування, а також дотичних предметних сфер; дотримуватися принципів наукової етики та академічної доброчесності, професійної відповідальності та соціальної справедливості.</p>	ПРН 1
<p>Використовувати правила академічної доброчесності, цитування та посилання на використані джерела, правила оформлення бібліографічного опису, розуміти зміст і порядок розрахунків основних кількісних наукометричних показників ефективності наукової діяльності (індекс цитування, індекс Гірша (h-індекс), імпаکت-фактор (ІФ, або IF)).</p>	ПРН 2
<p>Продемонструвати наукову грамотність, що включає в себе розуміння наукового методу, кількісні та якісні методи дослідження, здатність оцінювати наукову літературу й критично застосовувати теорії, методології, закономірності, закони і принципи для вирішення фундаментальних проблем у сфері публічного управління та адміністрування, а також дотичних предметних галузей, проводити критичний аналіз публікацій у різних наукових, професійних та освітніх джерелах у сфері публічного управління та адміністрування, виявляти теоретичні та практичні проблеми, протиріччя і невирішені раніше задачі (проблеми) або їх складові, а також дискусійні питання.</p>	ПРН 3
<p>Відслідковувати та аналізувати найновіші досягнення в сфері публічного управління та адміністрування, дотичних предметних сферах і знаходити наукові джерела, які мають відношення до сфери наукових інтересів здобувача, працювати з різними джерелами, розшукувати, обробляти, аналізувати та синтезувати отриману інформацію в джерелах для розв'язання завдань дисертаційного дослідження та спеціальності; працювати зі сучасними онлайн-бібліотечними й архівними фондами, бібліографічними і реферативними базами даних, а</p>	ПРН 4

також наукометричними платформами (наприклад, Scopus, Web of Science, Web of Knowledge, Astrophysics, PubMed, Mathematics, Springer, Agris, GeoRef та ін.).	
Продемонструвати здатність виявляти й вирішувати проблеми сучасного публічного управління, проводити ґрунтовні дослідження, результати яких мають наукову новизну, теоретичне й практичне значення, дають можливість створювати нові знання за допомогою здійснення оригінальних та актуальних досліджень, якість яких відповідає сучасним міжнародному та національному рівням	ПРН 5
Спілкуватися в діалоговому режимі з широкою науковою спільнотою та громадськістю в галузі наукової та / або професійної діяльності з метою обговорення актуальних дискусійних питань, результатів досліджень, узгодження дій і співпраці на конференціях, симпозиумах, наукових семінарах, доводити результати досліджень та інновацій до колег, публічно представляти, захищати результати своїх досліджень, обговорювати їх і дискутувати з науково-професійною спільнотою, використовувати сучасні засоби візуальної презентації результатів дослідження, вільно застосовуючи іноземну мову, спілкуватися в іншомовному науковому і професійному середовищі; працювати в міжнародному контексті.	ПРН 6
Продемонструвати значну авторитетність, інноваційність, соціально орієнтовану активність, високий ступінь самостійності та відповідальності, академічну й професійну добросовісність, послідовну відданість розвитку інновацій, нових ідей або процесів у передових контекстах професійної та наукової діяльності.	ПРН 10

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування навчальної дисципліни «Актуальні проблеми розвитку публічного управління та адміністрування» / «Actual Problems of the Development of Public Management and Administration»:

Очікувані результати навчання	Шифр ПРН
Здобувач здатний організувати прикладну діяльність в межах професійної компетентності, якісно вести роботу над науковими та іншими джерелами, виконувати оригінальні й придатні для опублікування дослідження у сфері публічного управління та адміністрування, дотримуватися принципів наукової етики та академічної доброчесності, професійної відповідальності та соціальної справедливості.	ПРН 1
Здобувач коректно оформлює навчально-методичні й науково-дослідні матеріали, дотримується принципів авторського права, правил цитування при використанні джерел, оцінює ефективність власної науково-дослідної діяльності через їх апробацію в системі наукометричних баз даних.	ПРН 2
Здобувач володіє сучасними методами наукових досліджень (кількісними та якісними); критично аналізує публікації, виявляє актуальні проблеми та дискусійні питання у сфері публічного управління та адміністрування.	ПРН 3
Здобувач знаходить та опрацьовує сучасні джерела у сфері публічного управління та адміністрування крізь сито міжнародних баз даних (Scopus, Web of Science тощо), інтегрує новітні професійні технології у власну управлінську практику.	ПРН 4
Здобувач виявляє проблеми сучасного публічного управління, проводить ґрунтовні дослідження, результати яких мають наукову новизну, теоретичне й практичне значення, дають можливість створювати нові знання за допомогою здійснення оригінальних та актуальних досліджень, якість яких відповідає сучасним міжнародному та національному рівням	ПРН 5
Здобувач презентує інноваційні професійні підходи до виявлення та вирішення актуальних проблем публічного управління та адміністрування, ефективно комунікує з колегами, використовує набуті знання для якісного представлення результатів наукових досліджень	ПРН 6
Здобувач впроваджує нові ідеї у навчальний та практико-професійний процес; демонструє лідерство та соціально орієнтовану активність у професійній діяльності; дотримується академічної та професійної доброчесності; формує інноваційне наукове середовище.	ПРН 10

4. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з навчальної дисципліни є:

Поточний контроль, який під час вивчення навчальної дисципліни проходить в індивідуальній формі.

Методи поточного контролю: усний, письмовий, практичний, самоконтроль.

Підсумковий контроль – екзамен, який проводиться у формі тестового контролю та письмових робіт.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Протягом семестру аспіранти вивчають дисципліну, яка розбита на два модулі. Після виконання кожного модуля здійснюється поточний контроль у вигляді письмової роботи.

Поточний контроль у вигляді індивідуального представлення результатів виконання завдань самостійної роботи та опрацювання питань практичного блоку. Оцінювання навчальних досягнень та практичних навичок здобувачів здійснюються за 100-бальною системою. Загальна кількість балів за семестр із навчальної дисципліни складається із сумарної кількості балів, отриманих за поточний контроль на семінарах (50 балів) та балів, отриманих за фінальну контрольну роботу (50 балів).

Поточне оцінювання на семінарах може здійснюватися за трьома складовими:

- контроль за виконання тестових завдань;
- контроль систематичності та активності роботи аспіранта впродовж семестру;
- контроль індивідуальної та самостійної роботи.

Якщо аспірант відвідав менше 50 відсотків занять, то систематичність та активність його роботи оцінюється в 0 балів.

Оцінювання підсумкових завдань. Після виконання програми дисципліни у визначений термін здійснюється поточний модульний контроль у вигляді тестування, який оцінюється у межах від 1 до 50 балів. Якщо з об'єктивних причин аспірант не пройшов підсумковий контроль у визначений термін, то він має право за дозволом аспірантури пройти його протягом двох тижнів після виникнення заборгованості.

Оцінювання активності під час аудиторних занять, індивідуальної та самостійної роботи здійснюється у межах 30 балів:

- max 10 балів – написання анотованих звітів про ознайомлення з періодикою, авторефератами дисертацій, монографіями тощо;
- max 10 балів – опрацювання матеріалів до занять (лекцій, актуально-проблемних питань, завдань для самопідготовки тощо), опрацювання

першоджерел, нормативних документів, написання аналітичних матеріалів тощо;

- max 10 балів – виконання творчих завдань, написання есе, підготовка презентацій до окремих тем заняття тощо.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне тестування та самостійна робота						Модульна робота	Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	50	100
9	9	7	9	9	7		

T1, T2, T3, T4, T5, T6 – теми першого модуля програми

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

Поточне тестування та самостійна робота						Модульна робота	Сума
T7	T8	T9	T10	T11	T12	50	100
9	7	9	9	9	7		

T7, T8, T9, T10, T11, T12 – теми другого модуля програми

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні (семінарські) заняття	5	30	6	30
Анотований звіт	1	5	1	5
Есе	1	5	1	5
Презентації	1	5	1	5
Портфоліо	1	5	1	5
Модульна контрольна з дисципліни	1	50	1	50
Разом	8	100	9	100

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Після виконання програми змістового модуля у визначений термін здійснюється поточний модульний контроль у вигляді виконання письмових завдань репродуктивного й творчого характеру, який оцінюється від 1 до 50 балів. Якщо з об'єктивних причин аспірант не пройшов модульний контроль у визначений термін, то він має право з дозволу відділу аспірантури пройти його протягом двох тижнів після виникнення заборгованості.

50 балів (оцінка «відмінно») – аспірант виконав завдання запропонованого йому варіанта в повному обсязі і виявив при цьому:

- глибокі та повні знання матеріалу дисципліни;
- вільне володіння науковою термінологією;
- творчу самостійність;
- високу культуру оформлення знань та відповідний рівень умінь і навичок.

40 балів (оцінка «добре») – аспірант виконав завдання запропонованого йому варіанта в повному обсязі, вичерпно реалізував усі питання, виявив творчу самостійність, добре орієнтується в сучасних проблемах основ педагогіки, продемонстрував високу культуру оформлення знань, належний рівень умінь та навичок, але в роботі наявні окремі несуттєві помилки. Ставиться за виконання 75 % усіх завдань.

30 балів (оцінка «задовільно») – аспірант виявив задовільні знання матеріалу, але допустив при цьому окремі грубі фактичні помилки та неточності, а культура оформлення знань та рівень його умінь і навичок ще недостатні. Правильно виконано більше 50% запропонованих завдань.

20 балів (оцінка «незадовільно») – аспірант не виявив достатніх фахових знань з предмета, не досяг реалізації завдання через загальну слабку орієнтацію в програмовому матеріалі, а культура його мовлення й оформлення знань незадовільні. Завдань виконано менше від 50 %.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Підсумковим семестровим контролем з дисципліни **«Актуальні проблеми розвитку публічного управління та адміністрування» / «Actual Problems of the Development of Public Management and Administration»** є екзамен, який проводиться в усній формі. Аспірант, який в результаті поточного оцінювання або підсумкового контролю за модулем отримав більше 60 балів, має право не складати екзамен з дисципліни. У такому випадку в заліково-екзаменаційну відомість заноситься загальна підсумкова оцінка. Для покращення підсумкової оцінки з дисципліни складання екзамену є обов'язковим.

Аспірант, який в результаті підсумкового оцінювання отримав середнє арифметичне менше 60 балів зобов'язаний складати екзамен з дисципліни. У разі, коли відповіді аспіранта під час екзамену оцінені менш ніж 60 балів, він (вона) отримує незадовільну підсумкову оцінку.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка за 100-бальною шкалою	Оцінка ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
		Диференційована	Недиференційована
90 – 100	A	Відмінно	Зараховано
82-89	B	Добре	
74-81	C		
64-73	D	Задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання	незараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	незараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

5.1. Зміст навчальної дисципліни

МОДУЛЬ №1.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ІНСТИТУЦІЙНО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Тема 1. Публічне управління та адміністрування як наукова галузь: сучасні підходи і дискусії.

Публічне управління та адміністрування як самостійна наукова галузь і освітньо-науковий напрям, його еволюція, предмет, об'єкт і методологічні засади дослідження. Міждисциплінарний характер галузі: інтеграція підходів політичної науки, соціології, економіки, права, теорії організацій і публічної політики.

Класичні та сучасні парадигми публічного управління: традиційне державне адміністрування, новий публічний менеджмент, публічне врядування (governance), концепції публічної цінності та спільного виробництва політик.

Сучасні наукові дискусії у сфері публічного управління: співвідношення управління та врядування; ефективність vs легітимність; централізація vs децентралізація; роль держави у складних суспільних системах.

Цифрова трансформація публічного управління: е-урядування, цифрове врядування, data-driven policy, вплив цифрових технологій на управлінські процеси та якість публічних послуг.

Публічне управління в умовах невизначеності, криз і ризиків: концепції адаптивності, стійкості (resilience), антикризового та воєнного управління.

Етичні засади, публічні цінності та професійна відповідальність дослідника і практика у сфері публічного управління.

Специфіка розвитку публічного управління та адміністрування в Україні в контексті європейської інтеграції, реформ публічної служби, децентралізації та післявоєнного відновлення.

Тема 2. Методологія дослідження актуальних проблем публічного управління.

Методологія дослідження публічного управління як система принципів, підходів і методів наукового пізнання, її роль у формуванні дослідницької культури аспіранта. Рівні методології наукового дослідження: філософський (світоглядний), загальнонауковий, спеціально-науковий та прикладний рівні у дослідженнях публічного управління.

Основні методологічні підходи в сучасних дослідженнях публічного управління: системний, структурно-функціональний, інституційний, неоінституційний, процесний, мережевий, ціннісний та поведінковий. Парадигмальна множинність і методологічний плюралізм як ознака сучасної науки публічного управління; поєднання кількісних, якісних та змішаних методів (mixed methods).

Методи теоретичного аналізу: аналіз і синтез, індукція та дедукція, абстрагування, моделювання, порівняльний аналіз, історико-логічний метод.

Емпіричні методи дослідження: аналіз документів і публічних політик, контент-аналіз, експертні опитування, інтерв'ю, кейс-стаді, соціологічні та управлінські вимірювання.

Компаративні та бенчмаркінгові дослідження у публічному управлінні, використання міжнародних індексів і показників як джерел даних.

Методологія оцінювання ефективності, результативності та публічної цінності управлінських рішень і публічних політик.

Методологічні засади дослідження цифрового, кризового та воєнного управління, управління відновленням і стійкістю (resilience).

Етичні стандарти та принципи академічної доброчесності в методології наукових досліджень публічного управління.

Методологічне забезпечення дисертаційного дослідження: формулювання проблеми, об'єкта і предмета, гіпотез, наукової новизни та практичної значущості.

Тема 3. Реформування системи публічної влади в умовах децентралізації.

Децентралізація як ключовий напрям реформування системи публічної влади: сутність, цілі, принципи та моделі (політична, адміністративна, фінансова).

Теоретико-методологічні підходи до дослідження децентралізації: інституційний, системний, багаторівневого врядування (multi-level governance), субсидіарності та партнерства.

Трансформація вертикалі публічної влади: перерозподіл повноважень між органами державної влади та органами місцевого самоврядування, зміна ролі центральних органів виконавчої влади. Реформування територіальної організації влади та формування спроможних територіальних громад як базового рівня публічного управління. Фінансова децентралізація: бюджетна автономія громад, міжбюджетні відносини, ресурсне забезпечення повноважень та механізми фінансової відповідальності.

Інституційний розвиток органів місцевого самоврядування: професіоналізація публічної служби, кадровий потенціал, управлінська спроможність. Децентралізація і публічні послуги: підвищення доступності, якості та орієнтація на потреби громадян. Механізми участі громадськості та розвитку локальної демократії в умовах децентралізації.

Ризики та виклики децентралізації: інституційна асиметрія, нерівність розвитку територій, загрози фрагментації управління, шляхи їх мінімізації. Децентралізація в Україні в контексті європейської інтеграції, воєнних викликів і післявоєнного відновлення системи публічної влади.

Оцінювання результатів реформування публічної влади: індикатори ефективності, результативності та публічної цінності децентралізаційних реформ.

Тема 4. Інституційна спроможність органів публічної влади.

Поняття інституційної спроможності органів публічної влади: сутність, структурні компоненти, рівні прояву та значення для ефективного публічного управління. Теоретичні підходи до аналізу інституційної спроможності: інституційний та неінституційний підходи, системний, організаційний, ресурсний та управлінський. Нормативно-правові засади формування інституційної спроможності органів державної влади та місцевого самоврядування.

Організаційна спроможність: структура, функціональний розподіл повноважень, внутрішні управлінські процеси та механізми координації. Кадрова та професійна спроможність: публічна служба, компетентності персоналу, управління людськими ресурсами, лідерство та етичні стандарти. Фінансова та ресурсна спроможність: бюджетні можливості, матеріально-технічне забезпечення, доступ до інформаційних і цифрових ресурсів. Аналітична та стратегічна спроможність: спроможність до планування, прогнозування, моніторингу та оцінювання публічних політик. Цифрова інституційна спроможність: використання інформаційно-комунікаційних технологій, електронне урядування, управління даними. Інституційна спроможність у контексті децентралізації, кризових і воєнних умов, забезпечення стійкості (resilience) публічних інституцій.

Інструменти та методи оцінювання інституційної спроможності органів публічної влади: індикатори, критерії, міжнародні підходи та практики.

Особливості формування та розвитку інституційної спроможності органів публічної влади в Україні в умовах реформ, європейської інтеграції та післявоєнного відновлення.

Тема 5. Кадрова політика та лідерство у публічному управлінні.

Кадрова політика у публічному управлінні як системний інструмент формування інституційної спроможності органів публічної влади та забезпечення якості публічної служби. Теоретичні підходи до дослідження кадрової політики та лідерства: управлінський, інституційний, компетентнісний, поведінковий та ціннісний. Нормативно-правові засади кадрової політики у сфері публічного управління: принципи меритократії, політичної нейтральності, прозорості та доброчесності.

Планування та розвиток людських ресурсів у публічному секторі: добір, оцінювання, професійний розвиток, мотивація та кар'єрне зростання публічних службовців. Компетентнісна модель публічного службовця та управлінця: професійні, управлінські, аналітичні та етичні компетентності.

Лідерство у публічному управлінні: поняття, типи та стилі лідерства, їх вплив на ефективність організацій і реалізацію публічних політик. Політико-адміністративне лідерство та взаємодія політичного керівництва і професійної публічної служби. Роль лідерства в управлінні змінами, реформами, кризами та воєнними викликами. Етичне лідерство, публічні цінності та формування довіри до органів публічної влади.

Сучасні виклики кадрової політики: кадровий дефіцит, професійне вигорання, конкуренція з приватним сектором, цифрові компетентності. Особливості кадрової політики та лідерства у публічному управлінні в Україні в умовах децентралізації, європейської інтеграції та післявоєнного відновлення.

Тема 6. Публічне адміністрування в різних сферах.

Публічне адміністрування як практичний вимір публічного управління, його функції, інструменти та специфіка реалізації в окремих сферах суспільного розвитку.

Секторальний підхід у публічному адмініструванні: галузеві особливості, інституційна структура та нормативно-правове регулювання.

Публічне адміністрування у соціальній сфері: освіта, охорона здоров'я, соціальний захист, забезпечення доступності та якості публічних послуг.

Публічне адміністрування в економічній сфері: державне регулювання, розвиток підприємництва, інноваційна політика, публічно-приватне партнерство.

Публічне адміністрування у сфері регіонального розвитку та місцевого самоврядування: територіальне планування, розвиток громад, управління місцевими ресурсами.

Публічне адміністрування у сфері безпеки та цивільного захисту: антикризове управління, управління ризиками, забезпечення стійкості (resilience).

Публічне адміністрування у гуманітарній та культурній сферах: культура, туризм, креативні індустрії, збереження культурної спадщини.

Публічне адміністрування у сфері екології та сталого розвитку: екологічна політика, управління природними ресурсами, кліматична адаптація.

Цифровізація публічного адміністрування в різних сферах: електронні послуги, цифрові платформи, міжвідомча взаємодія та управління даними.

Міжсекторальна координація та інтеграція політик як умова ефективного публічного адміністрування. Оцінювання результативності публічного адміністрування у різних сферах: показники ефективності, якості та публічної цінності.

Специфіка публічного адміністрування в Україні в умовах реформ, децентралізації, воєнних викликів та післявоєнного відновлення.

МОДУЛЬ №2.

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ Й ІННОВАЦІЇ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ТА АДМІНІСТРУВАННІ

Тема 7. Цифровізація, е-урядування та публічні інновації.

Цифровізація публічного управління як стратегічний напрям трансформації системи публічної влади, її цілі, принципи та етапи розвитку. Теоретичні підходи до дослідження цифровізації та публічних інновацій: інноваційний, інституційний, технологічний, сервісно-орієнтований та ціннісний.

Електронне урядування (e-government): сутність, моделі, інструменти та архітектура, роль у підвищенні прозорості та ефективності публічного адміністрування. Перехід від е-урядування до цифрового врядування (digital governance): управління даними, міжвідомча інтеграція, платформні рішення.

Публічні інновації: поняття, типи та механізми впровадження, інноваційні екосистеми у публічному секторі. Data-driven public management: використання великих даних, аналітики та доказової політики у прийнятті управлінських рішень.

Цифрові публічні послуги: людиноцентричний дизайн, доступність, інклюзивність та якість сервісів. Цифрова трансформація органів публічної влади: зміна організаційних процесів, компетентностей персоналу та управлінської культури.

Кібербезпека, захист персональних даних та цифрова довіра як умови сталого розвитку е-урядування. Ризики та виклики цифровізації: цифрова нерівність, технологічні залежності, етичні та правові обмеження.

Цифровізація публічного управління в умовах криз, воєнних викликів та відновлення, роль цифрових інновацій у забезпеченні стійкості держави.

Особливості розвитку цифровізації, е-урядування та публічних інновацій в Україні в контексті європейської інтеграції та реформ публічного управління.

Тема 8. Професійна доброчесність та антикорупційна політика.

Професійна доброчесність як базова цінність і принцип функціонування публічної служби, її роль у забезпеченні легітимності та довіри до органів публічної влади. Теоретичні підходи до дослідження доброчесності та антикорупційної політики: ціннісний, інституційний, нормативний, поведінковий та управлінський. Поняття та форми корупції у публічному управлінні: причини, чинники, прояви та наслідки для системи публічної влади. Нормативно-правові засади забезпечення професійної доброчесності та реалізації антикорупційної політики: міжнародні стандарти та національне законодавство.

Інституційна система запобігання та протидії корупції: спеціалізовані органи, механізми координації та взаємодії. Антикорупційні інструменти у публічному управлінні: декларування, запобігання конфлікту інтересів, комплаєнс, внутрішній контроль та аудит.

Роль організаційної культури та лідерства у формуванні середовища доброчесності в органах публічної влади. Доброчесність і публічні послуги: забезпечення прозорості, підзвітності та рівного доступу громадян. Цифрові інструменти в антикорупційній політиці: відкриті дані, електронні системи, автоматизація процедур.

Оцінювання ефективності антикорупційної політики: індикатори, моніторинг, міжнародні рейтинги та дослідницькі підходи. Виклики реалізації антикорупційної політики в умовах децентралізації, криз і воєнних викликів.

Особливості формування та реалізації антикорупційної політики в Україні в контексті європейської інтеграції та післявоєнного відновлення.

Тема 9. Взаємодія інституцій публічної влади і громадянського суспільства.

Громадянське суспільство як ключовий актор публічного управління, його роль у формуванні публічної політики, контролі та легітимації публічної влади. Теоретичні підходи до аналізу взаємодії публічної влади і громадянського суспільства: теорія врядування (governance), мережевий, інституційний, партисипативний та комунікативний.

Форми та механізми взаємодії: консультації з громадськістю, публічні слухання, дорадчі органи, партнерства, співвиробництво публічних послуг. Інституційні та нормативно-правові засади участі громадян і організацій громадянського суспільства у процесах публічного управління. Партисипативні практики на різних рівнях публічної влади: державному, регіональному та місцевому, роль територіальних громад.

Взаємодія влади і громадянського суспільства в умовах децентралізації, розвиток локальної демократії та громадської активності. Громадський контроль, підзвітність та прозорість діяльності органів публічної влади. Комунікація публічної влади з громадянським суспільством: публічні комунікації, відкриті дані, цифрові платформи участі. Роль громадянського суспільства у запобіганні корупції, формуванні культури доброчесності та публічної відповідальності.

Ризики та обмеження взаємодії: формалізація участі, асиметрія ресурсів, інституційна слабкість громадянського суспільства. Взаємодія інституцій публічної влади і громадянського суспільства в умовах криз, воєнних викликів та післявоєнного відновлення. Український контекст розвитку взаємодії влади і громадянського суспільства в процесі європейської інтеграції та демократичних реформ.

Тема 10. Публічне управління в умовах криз, воєнних викликів та відновлення.

Публічне управління в умовах криз і воєнних викликів як спеціалізований напрям теорії та практики публічного управління, спрямований на забезпечення стійкості державних і місцевих інституцій. Теоретичні підходи до дослідження управління в умовах криз: системний, мережевий, адаптивний, ризик-орієнтований та кризовий менеджмент.

Класифікація кризових ситуацій та воєнних викликів: економічні, політичні, соціальні, природні, технологічні та безпекові аспекти. Механізми антикризового управління: планування, прогнозування, раннє попередження, моніторинг та реагування.

Роль лідерства та інституційної спроможності органів публічної влади в кризових умовах: швидкість прийняття рішень, координація, гнучкість і адаптивність.

Публічні політики у сфері безпеки та цивільного захисту: управління ризиками, мобілізація ресурсів, захист критичної інфраструктури.

Координація між центральними органами влади, місцевими органами та громадянським суспільством у кризових умовах: мульти-стейкхолдерний підхід та мережеве врядування. Публічне управління під час відновлення: стратегічне планування, відновлення інфраструктури, соціальних та економічних систем.

Використання цифрових технологій та інновацій у кризовому управлінні: електронні сервіси, платформи моніторингу, аналітика даних, відкриті дані. Оцінювання ефективності управлінських рішень у кризових умовах: індикатори стійкості, результативності та публічної цінності.

Український контекст: досвід воєнних викликів, децентралізації та післявоєнного відновлення, особливості стратегічного та оперативного управління. Ризики та виклики управління в кризових умовах: інституційна нестабільність, ресурсна асиметрія, загрози безпеці, політичні та соціальні конфлікти.

Тема 11. Європейські стандарти та інтеграційні процеси у сфері публічного управління.

Європейські стандарти публічного управління як інструмент підвищення ефективності, прозорості та підзвітності органів влади, спрямованих на інтеграцію до європейського простору. Теоретичні підходи до вивчення інтеграційних процесів: компаративний, інституційний, мережевий, гармонізаційний та ціннісний.

Основні стандарти та принципи ЄС у сфері публічного управління: ефективність, результативність, прозорість, підзвітність, публічна цінність, етика та цифровізація. Публічна служба та європейські підходи до кадрової політики: меритократія, професійна доброчесність, управлінські компетентності, розвиток лідерства. Інституційна гармонізація: взаємодія державних та місцевих органів із європейськими структурами, узгодження політик, норм і процедур. Інновації та цифровізація у європейському публічному управлінні: е-урядування, відкриті дані, цифрові платформи, data-driven policy.

Підтримка інтеграційних реформ в Україні: порівняльний аналіз, адаптація європейських стандартів, нормативно-правове забезпечення та організаційна трансформація. Оцінювання відповідності національної системи публічного управління європейським стандартам: індикатори ефективності, компаративні дослідження, звіти ЄС та міжнародні рейтинги.

Роль інтеграційних процесів у підвищенні спроможності органів влади, розвитку громадянського суспільства та забезпеченні демократичних стандартів.

Виклики європейської інтеграції у сфері публічного управління: інституційна асиметрія, кадровий дефіцит, нормативні бар'єри, адаптація до європейських практик в умовах криз та післявоєнного відновлення.

Тема 12. Вирішення актуальних проблем розвитку сфери публічного управління та адміністрування в сучасній Україні.

Теоретичні основи сучасного публічного управління. Сутність і еволюція публічного управління та адміністрування в умовах постмодернізації. Сучасні концепції та моделі державного управління: New Public Management, New Public Governance, Digital Governance. Вплив глобалізаційних процесів та європейської інтеграції на розвиток публічного управління в Україні.

Інституційний та правовий контекст. Аналіз сучасного законодавства України у сфері публічного управління. Проблеми координації державних і місцевих органів влади. Роль антикорупційних та контрольних механізмів у забезпеченні ефективності управління.

Розвиток кадрового потенціалу. Професіоналізація публічної служби та підвищення компетентності управлінців. Система оцінювання, мотивації та професійного розвитку держслужбовців. Використання сучасних освітніх і тренінгових програм для підготовки управлінців нової генерації.

Інновації та цифровізація у публічному управлінні. Розвиток електронного урядування та цифрових сервісів. Використання ІТ-рішень для підвищення прозорості, ефективності та якості послуг. Проблеми кібербезпеки та захисту персональних даних у державному адмініструванні.

Підвищення ефективності управлінських процесів. Оптимізація процедур прийняття рішень на державному та місцевому рівнях. Механізми контролю та оцінки результативності політик і програм. Роль стратегічного планування та управління проектами в публічній сфері.

Соціальна відповідальність та участь громадян. Інструменти залучення громадськості до процесів прийняття рішень. Розвиток прозорості та підзвітності органів влади. Соціальні інновації як фактор підвищення довіри до державних інституцій.

Виклики і перспективи розвитку публічного управління в Україні. Реалії децентралізації та регіонального розвитку. Вплив воєнного стану та поствоєнного відновлення на систему управління. Стратегії адаптації державного управління до сучасних політичних, економічних і соціальних умов.

5.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістовних модулів	Кількість годин					
	Форма навчання: денна, вечірня					
	Усього	у тому числі				
Лекції		практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота	
<i>Модуль 1. Теоретико-методологічні та інституційно-організаційні проблеми розвитку публічного управління</i>						
Тема 1. Публічне управління та адміністрування як наукова галузь: сучасні підходи і дискусії.	10	2	2			6
Тема 2. Методологія дослідження актуальних проблем публічного управління.	8	2				6
Тема 3. Реформування системи публічної влади в умовах децентралізації.	10	2	2			6
Тема 4. Інституційна спроможність органів публічної влади.	10	2	2			6
Тема 5. Кадрова політика та лідерство у публічному управлінні.	10	2	2			6
Тема 6. Публічне адміністрування в різних сферах.	12	4	2			6
Разом	60	14	10			36
<i>Модуль 2. Сучасні виклики й інновації у публічному управлінні та адміністрування</i>						
Тема 7. Цифровізація, е-урядування та публічні інновації.	10	2	2			6
Тема 8. Професійна доброчесність та антикорупційна політика.	10	2	2			6
Тема 9. Взаємодія інституцій публічної влади і громадянського суспільства.	10	2	2			6
Тема 10. Публічне управління в умовах криз, воєнних викликів та відновлення.	10	2	2			6
Тема 11. Європейські стандарти та інтеграційні процеси у сфері публічного управління.	10	2	2			6
Тема 12. Вирішення актуальних проблем розвитку сфери публічного управління та адміністрування в сучасній Україні.	10	4				6
Разом	60	14	10			36
Разом за семестр	120	28	20			72

Назви змістовних модулів	Кількість годин					
	Форма навчання: денна, вечірня					
	Усього	у тому числі				
Лекції		практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота	
<i>Модуль 1. Теоретико-методологічні та інституційно-організаційні проблеми розвитку публічного управління</i>						
Тема 1. Публічне управління та адміністрування як наукова галузь: сучасні підходи і дискусії.	10	1	1			8
Тема 2. Методологія дослідження актуальних проблем публічного управління.	8	1				9
Тема 3. Реформування системи публічної влади в умовах децентралізації.	10	1				9
Тема 4. Інституційна спроможність органів публічної влади.	10					9
Тема 5. Кадрова політика та лідерство у публічному управлінні.	10	1				9
Тема 6. Публічне адміністрування в різних сферах.	12	1	1			9
Разом	60	5	2			53
<i>Модуль 2. Сучасні виклики й інновації у публічному управлінні та адміністрування</i>						
Тема 7. Цифровізація, е-урядування та публічні інновації.	10	1				8
Тема 8. Професійна доброчесність та антикорупційна політика.	10	1				9
Тема 9. Взаємодія інституцій публічної влади і громадянського суспільства.	10	1				9
Тема 10. Публічне управління в умовах криз, воєнних викликів та відновлення.	10	1				9
Тема 11. Європейські стандарти та інтеграційні процеси у сфері публічного управління.	10	1				9
Тема 12. Вирішення актуальних проблем розвитку сфери публічного управління та адміністрування в сучасній Україні.	10		2			9
Разом	60	5	2			53
Разом за семестр	120	10	4			106

5.3. Теми практичних (семінарських, лабораторних) занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		очна	заочна
1	Публічне управління та адміністрування як наукова галузь: сучасні підходи і дискусії.	2	1
2	Методологія дослідження актуальних проблем публічного управління.		
3	Реформування системи публічної влади в умовах децентралізації.	2	
4	Інституційна спроможність органів публічної влади.	2	
5	Кадрова політика та лідерство у публічному управлінні.	2	
6	Публічне адміністрування в різних сферах.	2	1
7	Цифровізація, е-урядування та публічні інновації.	2	
8	Професійна доброчесність та антикорупційна політика.	2	
9	Взаємодія інституцій публічної влади і громадянського суспільства.	2	
10	Публічне управління в умовах криз, воєнних викликів та відновлення.	2	
11	Європейські стандарти та інтеграційні процеси у сфері публічного управління.	2	
12	Вирішення актуальних проблем розвитку сфери публічного управління та адміністрування в сучасній Україні.		2
Разом		20	4

5.4. Самостійна робота

Самостійна робота над навчальною дисципліною також включає: опрацювання теоретичних основ прослуханого лекційного матеріалу; вивчення окремих тем питань, що передбачені для самостійного опрацювання; поглиблене вивчення літератури на задану тему та пошук додаткової інформації; підготовка до семінарських (практичних) занять; систематизацію вивченого матеріалу перед екзаменом; опрацювання та підготовку огляду опублікованих у фахових та інших виданнях статей; переклад іноземних джерел встановленої тематики; розроблення схем, таблиць, діаграм, мультимедійних презентацій тощо.

5.5 Індивідуальна робота

Завдання для індивідуальної роботи

Підготувати опрацьовані тези чи статтю для публікації в аспірантському збірнику на одну з актуальних проблем публічного управління в регіоні (в Україні, в світі). Відповідність вимогам, дотримання принципам авторських прав і академічної доброчесності.

Дотримання принципів академічної доброчесності є обов'язковою умовою вивчення дисципліни. Усі види робіт мають виконуватися самостійно з коректним посиланням на джерела.

6. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ, ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

В умовах використання формату онлайн-навчання (дистанційного навчання) із застосуванням мережі Google Meet названі засоби, методи та форми визначаються за домовленістю зі здобувачами і в залежності від зручного виду взаємодії, застосовуються з допомогою існуючих функцій групових чатів та відеоконференцій.

Для ефективного засвоєння тематики є можливість демонстрації необхідних матеріалів на робочому столі комп'ютерного технічного засобу під час занять і семінарів. Зокрема, у разі потреби, під час онлайн-заняття можна надати доступ до свого екрану, щоб показати презентації або іншу тематичну інформацію на робочому столі.

Планування лекційних і семінарських занять, модульних контрольних робіт, звітування за індивідуальну та іншу передбачену програмою роботу зі здобувачами, а також підсумкова перевірка знань у формі екзамену здійснюється заздалегідь за допомогою прив'язки до Google-календаря. Синхронізація запланованих заходів виконується автоматично на всіх зручних для їх проведення пристроях.

7. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Актуальні проблеми публічного управління та адміністрування: Колективна монографія / за заг. ред. д.е.н., проф. Кирич Н. Б. Тернопіль: ФОП Паляниця В. А., 2020. 268 с.
2. Гордієнко Л.Ю. Адміністративний менеджмент. Навчальний посібник / Л.Ю. Гордієнко. Харків: Вид. ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2016. 216 с.
3. Дзюндзюк В.Б., Мельтюхова Н.М., Фоміцька Н.В. та ін. Публічне адміністрування в Україні: Навч. посібник / [за заг. ред. д-ра ф. наук, проф. В.В. Корженка, к.е.н., доц. Н.М. Мельтюхової Х.: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2011. 306 с.
4. Конспект лекцій з навчальної дисципліни «Технології публічного адміністрування» для студентів магістратури за спеціальністю 8.15010008 «Публічне адміністрування» усіх форм навчання / Укл. Л.Ю Гордієнко. Харків: Вид. ХНЕУ, 2018. 145 с.
5. Кучменко В., Шляхов М. Огляд особливостей сучасного розвитку публічного управління в Україні. Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія «Екологія. Публічне управління та адміністрування». 2023. № 4. URL: <https://journals.academ.vinnica.ua/index.php/eco-pa/article/view/91>
6. Сидоренко Н. Сучасні тенденції розвитку публічного управління. *Аспекти публічного управління*, 2022. 10 (3), 59-63. URL: <https://doi.org/10.15421/152220>
7. Токар М. Актуальні проблеми публічного управління та адміністрування в сучасній Україні. Актуальні питання публічного управління в регіоні: зб. наук. праць аспірантів, викладачів, стейкхолдерів; Відп. ред.: Маріан Токар; Ред. колег.: М. Токар, В. Пересоляк, Ю. Остапеч, Ю. Ковач, Г. Кумар, П. Габрин / УжНУ; Каф. політ. і держ. упр.; Наук.-прак. група здобув. осв. зі спец. ПУА; НДІ політичної регіоналістики. Вип. 1. Ужгород: ФОП Сабов А.М., 2023. С. 9-13.

Допоміжна література

1. Актуальні проблеми менеджменту та публічного управління в умовах сучасних викликів. Частина 1. *Матеріали доповідей VI Всеукраїнської*

науково-практичної конференції з міжнародною участю (Збараж, 15 травня 2025 року). URL: <https://conference.wunu.edu.ua/index.php/apmpuvusv/issue/view/10>

2. Актуальні проблеми публічного управління та адміністрування України в контексті євроінтеграції: збірник тез науково-практичної конференції. Львів: ЗВО «Український католицький університет» 2022. 65 с. URL: <https://hdl.handle.net/20.500.14570/3599>
3. Бакуменко В., Попов С. Парадигма інноваційного розвитку суспільства: сучасні концепції реформування публічного управління. Ефективність державного управління: збірник наукових праць. 2015. Вип. 43. № 1. С. 21–27.
4. Дзюндзюк В.Б. Розвиток публічного управління в ХХІ сторіччі: тенденції та виклики. Теорія та історія державного управління. 2013. Вип. 1(43). С. 9–17. URL: https://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/NADU/APDU/APDU-43-2013.pdf#page=9
5. Дикий А.П., Наумчук К.М., Тростенюк Т.М. Аналіз сучасних загроз інформаційній безпеці держави. Економічний простір. 2021. Вип. 176. С. 155–158. URL: <http://www.prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/1044>
6. Загурська-Антонюк В.Ф. Сучасні тенденції децентралізації державної влади та їх реалізація в Україні. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2019. № 2. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1391>
7. Карташов Є.Г., Євдокимов В.В., Драган І.О., Дацій О.І., Грицишен Д.О., Алейнікова О.В. Державне та регіональне управління: підручник. Київ, 2019. 223 с. URL: http://umo.edu.ua/images/content/institutes/imp/struktura/kaf_upravl_p_roekt/material/%D0%9F%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B1%D0%BD%D0%B8%D0%BA_%D0%94%D0%B5%D1%80%D0%B6_%D1%82%D0%B0_%D1%80%D0%B5%D0%B3%D1%96%D0%BE%D0%BD_%D1%83%D0%BF%D1%80_%D0%9A%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B0%D1%88%D0%BE%D0%B2_%D0%90%D0%BB%D0%B5%D0%B9%D0%BD%D1%96%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B0_2019.pdf
8. Луциків І.В., Сороківська О.А., Котовська І.В. Дослідження особливостей інноваційного розвитку системи публічного управління в Україні. Економіка та управління національним господарством. 2017. Вип. 12. С. 124–128. URL: <https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/22759/1/19.pdf>

9. Михайловська О. Аналіз теоретичних підходів до визначення сутності складових дефініцій публічного управління та адміністрування. Університетські наукові записки. 2016. № 58. С. 241–253.
- 10.Олексенко Р.І., Воронкова В.Г. Інституціональне забезпечення системи публічної влади в історичному і системному контексті розвитку публічного управління та адміністрування. URL: <http://elar.tsatu.edu.ua/bitstream/123456789/12509/1/VDU13-89-104.pdf>
- 11.Свірко С.В., Барановська Т.В. Бюджетна безпека як об'єкт державного управління. Публічне управління та інновації: міжнародний форум (м. Львів, 20–21 травня 2021 р.). Львів: Растр 7, 2021. С. 52–56. URL: <http://195.34.206.236/bitstream/123456789/2732/1/2021.pdf#page=52>
- 12.Токар М. Громадські організації України в системі розвитку публічно-управлінських відносин: монографія / Львівський регіональний інститут державного управління НАДУ при Президентові України. Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2020. 412 с.
- 13.Connolly, J., Zwet, A. van der. (2021). Public value in Britain: A 'Post-New public management' environment? In J. Connolly, A. van der Zwet (Eds). Public value management, governance and reform in Britain. (pp. 15-44). Cham: Springer. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-55586-3_2
- 14.Dumchikov, M., Fomenko, A., Yunin, O., Pakhomov, V., & Kabenok, Y. (2022). The Essence and Classification of Cybercrime in the Field of Computer Information. Amazonia Investiga, 11(51), 291-299. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2022.51.03.29>
- 15.Head, B. W. (2022). Wicked Problems in Public Policy. Understanding and Responding to Complex Challenges. New York: Palgrave Macmillan. DOI: <https://doi.org/10.1007/978-3-030-94580-0>
- 16.Johnsøn, J., Marcinkowski, L., & Sześciło, D. (2021). Organisation of Public Administration: Agency Governance, Autonomy and Accountability. SIGMA Papers №63. DOI: <https://doi.org/10.1787/20786581>
- 17.Kulish, A., Yunin, O., Us, O., Shapovalova, I., & Yaromii, I. (2021). Smuggling as a Threat to Economic Security of the State. Entrepreneurship and Sustainability Issues, 8(3), 384-399. DOI: [https://doi.org/10.9770/jesi.2021.8.3\(25\)](https://doi.org/10.9770/jesi.2021.8.3(25))
- 18.Meier, K. J., Compton, M., Polga-Hecimovich, J., Song, M., & Wimpy, C. (2019). Bureaucracy and the Failure of Politics: Challenges to Democratic Governance. Administration & Society, 51(10), 1576-1605. DOI: <https://doi.org/10.1177/0095399719874759>

19. Prange, C., & Hennig, A. (2019). From Strategic Planning to Strategic Agility Patterns. *Journal of Creating Value*, 5(2), 111-123. DOI: <https://doi.org/10.1177/2394964319867778>
20. Schmidt, J. (2015). Intuitively Neoliberal? Towards a Critical Understanding of Resilience Governance. *European Journal of International Relations*, 21(2), 402-426. DOI: <https://doi.org/10.1177/1354066114537533>
21. Shevchenko, S., & Sidorenko, N. (2020). E-government and ICT as Instruments of Corruption Prevention in the Context of the Global Trend of Public Service Transparency. *Public Administration Aspects*, 8(5), 72-81. Retrieved from <https://aspects.org.ua/index.php/journal/article/view/815>
22. Sidorenko, N. S. (2016). Interpretation of the concept of “public service” with consideration for foreign experience. *Public Administration Aspects*, 4(9-10), 71-77. DOI: <https://doi.org/10.15421/152016852>
23. Ylöstalo, H., & Adkins, L. (2021). Economizing the Political: Workfare Reform in Strategic Management Mode. *Current sociology*, 69(5), 723-741. DOI: <https://doi.org/10.1177/0011392120913579>
24. Yunin, O., Sevruck, V., & Pavlenko, S. (2018). Priorities of Economic Development of Ukraine in the Context of European Integration. *Baltic Journal of Economic Studies*, 4(3), 358-365. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2018-4-3-358-365>

Інформаційні ресурси в мережі Інтернет

1. Інститут масової інформації // <http://www.imi.org.ua>
2. Львівська національна наукова бібліотека імені В. Стефаника // <http://www.lsl.lviv.ua>
3. Наукова бібліотека Національного університету «Києво-Могилянська академія». // <http://www.library.ukma.kiev.ua>
4. Наукова бібліотека Ужгородського національного університету // <http://www.lib.uzhnu.edu.ua>
5. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського // <http://www.nbuv.gov.ua>